

Заплановане прощення — Різдво щодня

Вступ

Як зробити так, щоб Різдво було щодня? Як здійснити свою різдвяну мрію? Ви запитаете: «А яка у мене різдвяна мрія?» Думаю, ви погодитесь, що Різдво — це бути разом, це особливий затишок та спокій, це глибинна радість, це всеосяжний дух любові та прощення. Ви вдома, дім прикрашено, і вам так добре. Сидите собі вкупочці, може, з дітлашнею на колінах, співаєте колядки, і таке відчуття, що ви вже на небі. Суперечки, труднощі, проблеми — усе це залишено позаду. Холод почуттів теж залишився назовні, і нині, забувши про все, ви відчуваєте лише любов. Думаю, що для багатьох з нас день Різдва виглядає десь так.

Чому ж воно так на Різдво? Тому що у день Різдва ми наслідуємо Бога. Коли настав час першого Різдва, Бог через нього осінив усе творіння Своєю любов'ю та прощенням. Як Він це зробив? Він це зробив завдяки ретельному плануванню. Його план полягав у тому, щоб дати прощення через Свого Сина Ісуса безлічі ще навіть не народжених людей. І Він почав здійснювати цей план, коли настав перший день Різдва.

І ми теж можемо наслідувати цей план. І не лише наслідувати — Боже бажання полягає у тому, щоб ми чинили так само, як Він. І це не лише Його бажання — це Його наказ. Він очікує від нас, що ми плануватимемо прощати інших людей. Ось тому у назві цієї лекції є слова «**заплановане прощення**».

I. Визначення

Результатом запланованого прощення буде можливість відчувати Різдво щодня. Розгляньмо визначення прощення та запланованого прощення.

A. Прощення

- 1) Відмова від образи на іншу людину;
- 2) відмова від бажання покарати;
- 3) припинення злитися на іншу людину;
- 4) пробачення вчинених помилок.

Тепер, коли ми трохи собі уявляємо, що таке прощення, зробимо ще один крок і подивімося на те, що таке заплановане прощення. **Заплановане прощення** — що це?

Б. Заплановане прощення

- 1) Розуміння того, що кожна людина є недосконалою;
- 2) планування наперед необхідності простити людину, коли виникне така ситуація.

Чи є така можливість, що ваша дружина у чомусь помилилась протягом наступного тижня? Як вам здається? Ми знаємо, що помилки траплятимуться й у майбутньому. А тому нам не варто сліпо ступати у майбутнє, а потім, коли щось трапиться, казати: «Ой! Що це за біда така трапилася?» Ви можете йти у майбутнє, маючи чіткий план.

II. Спокуси мають прийти — Матвія 18:7

У Матвія 18:7 сказано: *«Від спокус горе світові, бо мусять спокуси прийти; надто горе людині, що від неї приходять спокуси!»* Ісус сказав про те, що різні спокуси обов'язково мають прийти. Має прийти те, що нас дратуватиме, нас ображатиме, чинитиме нам шкоду — усе це повинно бути. Чому все це відбувається з нами? Тому що ми християни. Ми маємо щоденні близькі стосунки з Ісусом Христом. Ми бажаємо лише найкращого для всіх людей, однак у нашому житті таки мусять бути спокуси. Є три причини, з яких ці спокуси **мають** прийти.

А. Зависокі очікування — Римлян 14:13

Римлян 14:13: *«Отож, не будемо більше осуджувати один одного, але краще судити про те, щоб не давати братові спотикання та спокуси».* Ми встановлюємо певні правила та певні стандарти для певних людей. Ми кажемо: «Уже ж два роки, як він став християнином. Як це він досі може ще таке й таке робити?» Ми встановлюємо стандарт, відповідно до якого ця людина має жити на цьому високому рівні, а насправді вона поки що живе на нижчому рівні. І нам стає образливо. Ми дратуємося. Чому? Хіба ця людина зробила щось погане? Ні. У нас просто завищені стандарти.

Ми можемо сказати своїй дитині: «Що це з тобою таке? Тобі вже он чотирнадцять років, а ти й досі таке робиш!» Чи неодмінно це означає, що з дитиною щось не так? Ні, не обов'язково. Можливо, у нас нереалістичні стандарти, можливо, дитина не може дотягнутися до такої високої мірки. Дитина принесла у табелі оцінку «задовільно», а ви кажете: «А чому це в тебе не „добре“ або „відмінно“?» Ви засмучуєтеся, ви починаєте гніватися, а потім біжите до школи та питаєте вчителя: «А що це таке з моїм сином? Він же розумний, нормальний хлопець! Він же старається! Чому ви йому не ставите „добре“ чи „відмінно“?» Вам хочеться схопити та добряче струснути вчителя. Чому? А тому, що ви поставили зависокі стандарти. Нерідко ми встановлюємо нереалістичні мірки.

І не раз буває так, що наші стандарти виявляються подвійними. У нас одні стандарти для невіруючих і інші — для віруючих. Коли хтось із невіруючих приходять та ділиться полуницею, ви кажете: «Дивовижно! Дуже приємно!» І потім ви розповідаєте іншим: «Знаєте, у мене такі чудові сусіди. Поділилися з нами полуницею, а вони навіть не віруючі! Але все одно такі уважні й турботливі». А за тиждень приходять до вас хтось із віруючих і приносить стільки ж само полуниці. А ви: «Дякую, дуже приємно. Щасливо!» Попрощалися, а потім ви й кажете комусь іншому: «Оце так! У них такий здоровенний город, а як принести полуниці, то лиш якусь крихту. Вони ж знають, що у нас така велика сім'я, а принесли навіть не стільки, скільки сусіди нам дали». Бачите, у нас різні стандарти для різних людей. Ми ображаємося та гніваємося через свої завищені очікування.

Б. Недоліки

Ваша дружина щойно вийшла з квартири. Вона попросила вас подивитися за дітьми. Ви, звісно, розумієте, що це накликання біди. У кімнаті було відкрите вікно, подув вітер, і ви бачите, що ось-ось має впасти ваза. Ви підбігаєте, але не встигаєте. Повертається дружина, а на підлозі купа черепків. Її улюблена ваза розлетілася на друзки. І ви їй: «Ну, я намагався її вхопити, але не встиг, не дотягнувся». А вона, напевно, у відповідь: «Ну як так? От щоразу, лиш вийду, тут же якась біда». Розумієте, ми ж не можемо одночасно бути в двох місцях, як воскреслий Господь Ісус. Можливо, іноді я хворію, а мені хотілося б бути здоровим та щось робити. Ми з вами іноді обіцяємо те, чого не можемо виконати. Ми просто маємо свої обмеження, у всіх нас є свої недоліки.

В. Спокуси потрібно приймати

Слід усвідомити і прийняти, що спокуси будуть, інших варіантів не існує. Полуниці принесли стільки, скільки принесли, і не більше, незалежно від того, чи раді ви цьому, чи ні. Квітів у вазі вже нема. У домі моїх батьків, коли траплялося навіть щось незначне, всі гнівалися, всі кричали та сварилися. А сім'я моєї дружини жила більш по-християнськи. Наприклад, коли в моєї тещі розбивалася улюблена тарілка для сервірування, вона не кричала і не злилася. Вона просто посміхалася і говорила: «Ну так, розбилася. Це була моя улюблена тарілка».

Пам'ятаю, як на початку нашого сімейного життя щоразу, коли щось траплялося, моя дружина завжди сміялася, а я починав злитися. Але пройшло трохи часу, і я почав думати: «А хто з нас краще живе?» Те, що сталося, вже не повернеш, їй образливо, але дружина сміхом переможе і віджене образу, а я цілий день почуваюся жохливо. Коли люди не приймають того, що спокуси та образи будуть, то це призводить до поганих наслідків.

III. Поводження у цих спокусах

Ми маємо поговорити про те, як поводитися у цих спокусах. Зараз буде таблиця на два стовпчики. Заголовок до лівого стовпчика такий: «Негативне поведження», а до правого — «Позитивне поведження». Ідеться про реакцію на спокуси. До кожної з них будуть наведені вірші з Біблії. Завдяки цій таблиці ви зможете вибрати ту реакцію, яку собі захочете. Так ви матимете можливість для молитви, дослідження Біблії та внесення змін у своє християнське життя.

НЕГАТИВНІ РЕАКЦІЇ	ПОЗИТИВНІ РЕАКЦІЇ
1. Заховування образи Коли вас образили, ви можете заховати і тримати образу. Так відреагував Каїн. Він зрозумів, що помилки припустився він сам, а не хтось інший. Але йому було образливо, і цю образу він заховав у собі. Бог сказав Каїну: «У дверях твого серця підстерігає гріх». Але Каїн не забажав слухати. Брати Йосипа заховали образу, через яку впали в гріх, і той гріх ішов за ними все життя. Командувач Давидового війська на ім'я Йоав також заховав образу собі ж на шкоду.	1. Прощення Протилежністю до заховання образи є прощення. У Луки 11:4 сказано: <i>«І прости нам наші гріхи, бо й самі ми прощаємо кожному боржникові нашому».</i> У Марка 11:25 є такі слова: <i>«І коли стоїте на молитві, то прощайте, як маєте що проти кого, щоб і Отець ваш Небесний пробачив вам прогріхи ваші».</i> Ще один вірш — це Луки 17:4, де Христос зробив наголос на тому, що ми повинні прощати: <i>«І хоча б сім раз денно він провинивсь проти тебе, і сім раз звернувся до тебе, говорячи: Каюся, вибач йому!»</i> У Колосян 3:13 сказано: <i>«Терпіть один одного, і прощайте собі, коли б мав хто на кого оскарження. Як і Христос вам простив, робіть так і ви!»</i> В Ефесян 4:32 також сказано: <i>«А ви один до одного будьте ласкаві, милостиві, прощаючи один одному, як і Бог через Христа вам простив!»</i>
2. Відплата У Книзі Приповістей 20:22 говориться: <i>«Не кажи: Надолужу я зло! май надію на Господа, і Він допоможе тобі».</i> Приповісті 24:29: <i>«Не кажи: Як зробив він мені, так зроблю я йому, верну людині за чином її!»</i> У 1 Петра 3:9 сказано: <i>«Не платіть злом за зло, або лайкою за лайку, навпаки, благословляйте, знаючи, що на це вас покликано, щоб ви вспадували благословення».</i>	2. Милість Приповісті 3:3: <i>«Милість та правда нехай не залишать тебе, прив'яжи їх до шиї своєї, напиши їх на таблиці серця свого».</i> Приповісті 11:17: <i>«Людина ласкава душі своїй чинить добро, а жорстока замучує тіло своє».</i> Михея 6:8: <i>«Було тобі виявлено, о людино, що добре, і чого пожадає від тебе Господь, нічого, а тільки чинити правосуддя, і милосердя любити, і з твоїм Богом ходити сумирно».</i> Ісус навчав того ж самого у Матвія 5:7: <i>«Блаженні милостиві, бо помилені вони будуть»</i> та Луки 6:36: <i>«Будьте ж милосердні, як і Отець ваш милосердний!»</i>
3. Недоброзичливість	3. Обов'язок щодо ворогів

НЕГАТИВНІ РЕАКЦІЇ	ПОЗИТИВНІ РЕАКЦІЇ
В Ісаї 29:20–21 сказано: <i>«Бо скінчився насильник, і минувся насмішник, і понищені всі ті, хто дбає про кривду, хто судить людину за слово одне, на того ж, хто судить у брамі, вони ставлять пастку, і праведного випихають обманою».</i> У 1 Тимофія 6:3–5 Павло каже, що, хто навчає фальшиво, <i>«той згордів, нічого не знає, але захворів на суперечки й змагання, що від них повстають заздрість, сварки, богозневаги, лукаві здогади, постійні сварні між людьми зіпсутого розуму».</i> Матвія 7:4: <i>«Або як ти скажеш до брата свого: Давай вийму я заскалку з ока твого, коли он колода у власному оці?»</i>	Спочатку зазирніть у Біблію, розгорнувши її на Книзі Вихід 23:4: <i>«Коли стрінеш вола свого ворога або осла його, що заблудив, то конче повернеш його йому».</i> Приповіді 24:17–18: <i>«Не тішся, як ворог твій падає, а коли він спіткнеться, хай серце твоє не радіє, щоб Господь не побачив, і це не було в Його очах лихим».</i> Приповіді 25:21–22: <i>«Якщо голодує твій ворог, нагодуй його хлібом, а як спраagnений він, водою напій ти його, бо цим пригортаєш ти жар на його голову, і Господь надолужить тобі!»</i> Павло цитує цей вірш у Римлян 12:20. Матвія 5:44: <i>«Любіть ворогів своїх... і моліться за тих, хто вас переслідує».</i>
4. Ненависть У Книзі Левит 19:17 сказано: <i>«Не будеш ненавидіти брата свого в серці своєму».</i>	4. Любов Ми візьмемо вірш 1 Петра 1:22: <i>«Послухом правді очистьте душі свої через Духа на нелицемірну братерську любов, і ревно від щирого серця любіть один одного».</i>
5. Поспішна відповідь Приповіді 29:20 <i>«Чи бачив людину, квапливу в словах своїх? Більша надія глупцеві, ніж їй!»</i> Приповіді 20:3(б): <i>«...А кожен глупак вибухає».</i> Приповіді 20:3(а): <i>«Слава людині, що гнів покидає».</i>	5. Стриманість Колосян 3:13: <i>«Терпіть один одного, і прощайте собі, коли б мав хто на кого оскарження. Як і Христос вам простив, робіть так і ви!»</i>
6. Гордість і пиha Приповіді 26:12 <i>«Чи ти бачив людину, що мудра в очах своїх? Більша надія глупцеві, ніж їй».</i> Приповіді 18:12: <i>«Перед загибеллю серце людини високо несеється, перед славою ж скромність».</i>	6. Лагідність 1 Петра 3:4: <i>«Але захована людина серця в негнїнї лагідного й мовчазного духа, що дорогоцінне перед Богом».</i>
7. Помста Левит 19:18 <i>«Не будеш мститися, і не будеш ненавидіти синів свого народу. І будеш любити ближнього свого, як самого себе! Я Господь!»</i> Римлян 12:19 <i>«Не мстїться самі, улюблені, але дайте місце гнїву Божому, бо написано: Мені помста належить, Я відплачу, говорить Господь».</i>	7. Віддавання добра за зло — Римлян 12:21 Вихід 23:5: <i>«Коли побачиш осла свого ворога, що лежить під тягарем своїм, то не загаїшся допомогти йому, конче допоможеш разом із ним».</i> Луки 6:27, 35: <i>«Любіть своїх ворогів, добро робіть тим, хто ненавидить вас... позичайте, не ждучи нічого назад, і ваша за це нагорода великою буде».</i> 1 Солунян 5:15: <i>«Глядіть, щоб ніхто нікому не віддавав злом за зло, але завжди дбайте про добро один для одного й для всіх!»</i>

Звісно, ви можете дослідити й багато інших місць у Біблії, але навіть такого переліку буде досить, щоб допомогти вам замислитися над тим, як краще поводитися у ситуаціях, де є можливість образи. Ми поговорили про спокуси, які приводять до образ, але зараз маємо поговорити про **СПРАВЖНЮ ПРОБЛЕМУ**.

IV.Справжня проблема — неналежне поводження зі спокусами

Ось тут вже починається цікаве. Вас образили, а ви у відповідь виявляєте одну з негативних реакцій з нашої таблиці. І тепер спокуса — причина для спотикання — вже не у помилці іншої людини, а у вашій неправильній реакції на помилку.

Якби просто все зводилося до того, що вас образила інша людина, було б легко. Ви тоді б сіли та сказали: «Дякую! Коли прийдете і попросите прощення, то я Вам пробачу». Усе було б тоді гаразд. Але тепер, коли ви гримнули дверима так, що ручка залишилася в руках, ви образили іншу людину. І навіть якщо інша людина і вибачиться, а ви — ні, то з двох колишніх друзів буде два вороги.

Коли вас хтось ображає, а ви відповідаєте на це побожно, то проблеми немає. Ви прощаєте і продовжуєте любити. Ви поведетеся так, немов нічого не трапилося. Але, якщо у відповідь на образу ви виявляєте помилкову негативну реакцію, тоді виникає **справжня проблема**. Коли до вас підходить дружина і каже: «Пробач, що я тебе образила», — вам теж треба сказати: «І ти вибач, що я гримнув дверима, ще й ручку відірвав!» Вам теж треба вибачитися, бо ваша реакція була непобожною. Ви не були готові. Ви собі думали: «Життя таке чудове!» — а тут раптом БАХ! — і сталася образа. Але якби ви виявили завбачливість, якби зазирали в очі людині, яка вас образила, якби побачили її обличчя, то, певно, подумали б собі: «Гм... Можливо, якраз сьогодні я ображуся». А потім, коли будете вертатися додому, ви зможете йти з думкою: «Я думав, що сьогодні буду ображений, але я не образився».

V. Розв'язання — заплановане прощення

Розв'язанням до цієї проблеми є **заплановане** прощення. Хіба можливо наперед **запланувати** простити людину? Так, можливо! Наприклад, так: ось наступного тижня, 5 липня, якщо мене образить дружина, я буду готовий її простити. Саме про це ми зараз ведемо мову.

Я розкажу про сім кроків, які, на моє тверде переконання, допоможуть вам виявляти **заплановане** прощення.

A. Зрозуміти, що досконалих немає

Одному хлопцеві подобалася одна з моїх дочок. Він казав їй, що вона ідеальна. Якось я покликав його і сказав: «Мені прикро про це говорити. Не хотілося б тебе розчаровувати, але я знаю цю дівчину довше за тебе. Вона не ідеальна».

Ви маєте розуміти, що колись хтось прокинеться у поганому гуморі. Чи, наприклад, якраз тоді, коли ви хотіли провести пікнік, хтось захворіє. Якщо ви це розумітимете наперед, то не будете собі думати чи казати: «От чому обов'язково сьогодні? Чому не завтра, чому не вчора? Чому саме зараз?» Коли ви зрозумієте, що досконалих людей немає, тоді ображатися будете менше, будете сприймати все менш болісно.

Б. Зрозуміти, що спокуси приходять лише тоді, коли їх не чекаєш

Якщо я очікую, що Саша ще два рази має зранку запізнитися, і він таки запізнюється (а як інакше?), то хіба я буду злитися? Хіба я буду сердитися? Хіба я ображусь? Ні, тому що я цього чекав. Ображатися можна лише тоді, коли не чекаєш. Коли хтось говорить вам щось образливе чи з вами трапляється щось погане, коли вам робиться прикро, — не гнівайтесь на кривдника, а краще запитайте себе: «Чому я цього не чекав? Я ж знав, що таке колись таки мало статися».

Але якщо ви цього чекаєте, то вам не буде образливо. Щось може стати для вас образою лише тоді, коли ви цього не чекаєте. Тоді я не винуватий — винуваті ви. Я ж нічого не можу вдіяти з тим, що ви

не чекали, не були готові. Я не можу нічим зарадити, якщо ви чекали кращої лекції, так що це ваша проблема.

В. Мати зустрічний план любові

Особливо, коли це стосується сім'ї або команди, з якою ви дуже тісно працюєте. Кілька прикладів.

- 1) У моєї дружини бувають головні болі приблизно раз на десять днів, а нині вже восьмий день від останнього випадку. А тому цілком імовірно, що скоро у неї знову болітиме голова.
- 2) Діти так чемно поведуться... І вже так довго. А на вулиці буря! Ой! Непевно, дуже скоро буря почнеться і вдома — з дітьми.
- 3) Усе йшло так добре — у цьому місяці ми не розбили жодної тарілки чи склянки. Чоловік каже: «Оце так! Ми ж не...» — і якраз цієї ж миті щось летить у нього з рук.

Щоразу, коли все добре, щоразу, коли здається, що ви на вершині, знайте, що все може змінитися. Мудра жінка та мудрий чоловік мають план на той випадок, коли все зміниться. У вас є план щодо себе, план щодо дружини або чоловіка, план щодо дітей, і коли щось трапиться, у вас усе під контролем. І ви реагуєте відповідно до зустрічного плану любові. Ви здивуєте всю свою сім'ю. Ви спокійні! Ви тримаєте себе в руках, у вас усе під контролем. Ви навіть можете посміхнутися — і тут відбувається щось чудове. І тепер те, що сталося, вже не біда, бо ви правильно реагуєте. Замість великої катастрофи, яка могла зруйнувати вам цілий день, у вас лише невеликий п'ятихвилинний інцидент.

Г. Зрозуміти, що прощати можна навіть і без прохання про це

Ніде у Біблії не сказано: «Прощайте лише тоді, коли вас перепросять». Ви можете собі уявити, щоб Ісус в Новому Заповіті десь казав: «Не смійте прощати, якщо вас не перепросили! Це неправильно, Я вам забороняю це робити!»? Думаю, що уявити щось подібне було б дуже важко. Завдяки прощенню ми можемо підтримувати добре ставлення до начальника, до колеги, до членів сім'ї. Ми можемо бути до них доброзичливими. Прощайте, не чекаючи, коли вас перепросять.

Д. Навчитися залучати свій зустрічний план тієї ж миті, коли стається образа

Уявіть собі, що чоловік зробив щось жакливе, а за тиждень дружина йому й каже: «Милий, я тобі тут торт спекла». Такий зустрічний план не спрацює. Тоді чоловік не побачить зв'язку між його поганим учинком та тортом.

Чи, наприклад, чоловік хотів допомогти дружині, але через свою чоловічу незграбність не допоміг, а лише зіпсував штори. І він, як звичайно бувало, чекає, що жінка тупне ногою, гримне дверима, зачиниться у ванній кімнаті та плакатиме там. Але в неї був зустрічний план любові. Вона дивиться на ті штори й каже: «Знаєш, у нас ці штори вже десять років. Вже такі вони старі. Я, напевно, перероблю ці на менше вікно, а ми відкладемо грошей і купимо сюди нові». Він, напевно, аж ступить на крок назад, подумавши: «Що це таке робиться? Що це вона таке каже?» А через п'ятнадцять хвилин дружина скаже: «Напевно, пора зробити перерву. Ходімо, поп'ємо кави, з'їмо по шматочку торта».

І тоді вся ця пригода перетворюється на добро, на вияв любові. Шлюб зміцнюється. Або ваше служіння підготовки зміцнюється.. Але якщо ви не застосуєте свій план тоді, коли стався образливий учинок, а натомість скривите обличчя і скажете: «Ну ДОБРЕ, хай вже буде по-вашому», тоді вам доведеться з часом сказати: «Я перепрошую, пробачте, будь ласка», — бо ви запізнилися з правильною реакцією.

Е. Зрозуміти, що мить, коли відбувається образлива дія, — це можливість, а не обов'язок

Добро можна зробити лише тоді, коли сталося щось зле. Якщо немає безладу, то й виправити нічого не можна. Якщо одежа чиста, то нема потреби її прати. А тому щоразу, коли виникає якась трудність, у вас з'являється можливість повправлятися у прощенні.

Ж. Навчитися радо приймати спокуси

Галатів 6:2, 10: *«Носіть тягарі один одного, і так виконаєте закона Христового. Тож тому, поки маємо час, усім робімо добро, а найбільш одновірним!»*

Наприклад, можна ось так: «О! Ще одна спокуса, ще один образливий учинок. Зараз я можу показати, який я насправді християнин. Зараз я можу зробити щось добре. Тепер я зможу показати, що я його не ображу, хоч він і образив мене». Образа перетворюється на можливість, яку ви можете навчитися приймати радо.

И. Плід Духа

Для правильної реакції потрібен плід Духа, про який сказано в Галатів 5:23. Однією з рис, які там названі, є стримання або самоконтроль. Він якраз і потрібен, щоб вирішити прощати наперед. Коли є самоконтроль, тоді людина розуміє, що труднощі та помилки неодмінно будуть. А тоді, коли вони стануться, самоконтроль потрібен для того, щоб відреагувати не у природний, а в **надприродний** спосіб.

Ваше дитя щось розіллє чи розіб'є. Ваш чоловік забруднить одіжку. Ви чекатимете гостей, а в дружини щось не виходитиме з частуванням. Природна реакція у таких випадках — це підвищений тиск та виділення адреналіну. Це роздратування та засмученість. Тоді виникає бажання дати волю своєму гніву. Це все природні реакції.

А надприродна реакція — це підставити іншу щоку. Це пройти другу милу. Це зрозуміти, що момент образи — це не час щось казати. Ліпше помовчати та допомогти дружині, допомогти члену команди чи просто без слів прибрати за дітьми, а завтра, коли тиск нормалізується, коли рівень адреналіну спаде, коли пройде ніч, а сон принесе добрий відпочинок, ось тоді можна буде поговорити.

Хіба ж я не правду кажу, що якщо навчитися такого, то Різдво дійсно буде **щодня**?

Часто проблема виникає не через напади, спрямовані проти нас, а через нашу негативну реакцію на атаку. День псується не через образливий учинок іншої людини, а через вашу внутрішню реакцію.

VI. Вимоги до запланованого прощення

А. Готовність

Розглянемо кілька віршів із Біблії.

Екклезіяста 9:12: *«Бо часу свого людина не знає, мов риби, половлені в пагубну сітку, і мов птахи, захоплені в сітьце, так хапаються людські сини за час лиха, коли воно нагло спадає на них!»*

Осії 10:12: *«Сійте собі на справедливість, за милістю жніть, орите собі переліг, бо час навернутись до Господа, ще поки Він прийде і правду лине вам дощем».*

Думаю, що ця тема — це необроблена цілинна нива у житті багатьох людей. І думаю, вже час цю ниву зорати та обробити, щоб можна було засіяти її прощенням. Напевно, прийшла пора шукати Господа у цій сфері свого життя. Я вірю, що Він щедро виллє на вас Свої благословення, якщо ви засвоїте цей метод запланованого прощення.

Матвія 24:43: *«Знайте ж це, що коли б знав господар, о котрій сторожі прийде злодій, то він пильнував би, і підкопати свого дому не дав би».*

Звісно, він підготувався б, якби знав. Якби до вас до хати мали прийти злодії о другій годині певної ночі, що б ви зробили? Хтось із них почав тікати. Але в житті все не так. Таке стається, коли ми не підготовлені, а тому нам потрібно навчитися готуватися до неочікуваних обставин. Вони регулярно відбуваються у житті. А тому вам слід виробити план, виробити свою розумову позицію щодо того, якою буде ваша реакція, коли настане та мить.

Б. Пильність

Луки 12:43: «Блаженний той раб, що пан його прийде та знайде, що робить він так!»

1 Солунян 5:5: «Бо ви всі сини світла й сини дня. Не належимо ми ночі, ні темряві. Тож не будемо спати, як інші, а пильнуймо та будьмо тверезі!»

У Матвія 26:41 Ісус сказав до учнів: «Пильнуйте й молитесь, щоб не впасти на спробу, бадьорий бо дух, але немічне тіло». А вони так зробили? Ні! Вони спали. Відповідно до сказаного в Посланні до Солунян, вони поводитися, немов невіруючі. Вони мали пильнувати та молитися, мали виявляти самоконтроль. Якою ж була їхня реакція на страшну подію, до якої вони не були готові? Є лише одне слово, яким можна назвати їхню реакцію. Паніка. Жодним іншим словом її не назвеш. Хтось з них почав тікати. Хтось ухопився за Ісуса. Хтось сказав: «У мене тут меч». Один побіг геть голий, без одєжі. Ще один відрікся від Ісуса. Учні Ісуса цього не чекали, а Ісус знав, що має бути. Він був готовий. Коли прийшли Його схопити, Він запитав: «Хто вам треба?» — і вони не сказали Йому: «Нам треба Ти». У Біблії написано, що на Його слова вони відступили назад і попадали на землю. Ісус міг закликати до Себе десятки тисяч ангелів, але Його план був іншим.

1 Коринтян 10:12: «Тому то, хто думає, ніби стоїть він, нехай стережеться, щоб не впасти!»

1 Коринтян 16:13: «Пильнуйте, стійте у вірі, будьте мужні, будьте міцні».

1 Петра 5:8: «Будьте тверезі, пильнуйте! Ваш супротивник диявол ходить, ричучи, як лев, що шукає пожерти кого».

В. Відновлений розум

Звісно, найвідоміший вірш на цю тему — це Римлян 12:2. Він цілком доречний у нашій темі запланованого прощення. Цей вірш починається словами: «*І не стосуйтесь [не уподібнюйтесь] до віку цього*». Брати та сестри, не треба так більше жити! Так живе світ. Такому не місце у вашому домі. Такому не місце у вашому служінні. Вам потрібно бачити такі зміни у щоденному житті людей, з якими ви проводите групи.

А далі у вірші сказано: «*але перемініться*». Тут немає запитання. Тут не сказано, що це має бути, якщо хочете. Тут констатація факту. Тут вказівка. Тут сказано, як має бути. І ви маєте підкоритися цій науці. Як перемінюватися? Ви, напевно, скажете: «Ну, завдяки чистому серцю, завдяки покаяттю та прощенню або завдяки очищенню у крові Агнця». А тут сказано не так. Тут сказано ось що: «...відновою вашого розуму...» Віднова відбувається в розумі. Тобто повернутися до першого класу чи навіть до садочка та почати наново. Почати спочатку. Почити начисто! Я щиро вірю, що Різдво може бути у кожен день вашого життя.

Підсумок

Я намагався застосовувати ці принципи у своєму житті, і вони зробилися для мене джерелом неймовірних благословень. Ви маєте навчитися жити вище за свої обставини — так, щоб вами не керувало ні добре, ні зле, що стається у вашому житті. Обставини не повинні керувати вами та контролювати вас. У вас має бути самоконтроль! Визнайте свої обставини та скажіть: «Так! Але я зроблю так, як чинив Ісус». Люди, які так робили, побачили, що навіть серед життєвих травм можна знайти спокій.

Заплановане прощення працює!

Різдво може бути щодня!

Благословень вам, любі друзі!

Ми раді запропонувати вам відео-, аудіо- та друковані матеріали, які були створені служінням **Нове життя церквам**. Вам надається право після завершення практичного завдання використовувати цю лекцію в роботі з іншими людьми.

Практичне завдання

Виконано

➤ Розберіться з своїми минулими образами.

1. На окремому аркуші паперу напишіть ім'я людини, яку Ви не пробачили.
2. Напишіть, як ця людина Вас образила.
3. Напишіть, як Ви відреагували.
4. Визнайте перед Господом, що Ви повністю відповідаєте за те, як Ви відреагували. Попросіть у Господа пробачення за те, що Ви не відреагували відповідно до біблійних принципів, і запитайте, як Він хоче, щоб Ви вирішили цю ситуацію.
5. Пробачте цю людину в своєму серці.
6. Визначте, в чому полягає Ваш обов'язок по відношенню до цієї людини, і виконайте його. (Як Ви можете показати їй любов? Чи потрібно Вам особисто підійти до неї, щоб все виправити або вибачитися?)

Зверніть увагу: розібратися з минулими образами не просто, але ми не маємо права очікувати повного Божого благословення, якщо не звертаємо увагу на те, що Він показує нам. У дусі покорі, давши раду своїм минулим образам, ми отримуємо зцілення. Часто це відновлює стосунки в сім'ї, які вже багато років страждали, зцілює проблемні шлюби, змінює домашню атмосферу, приносить добре здоров'я і навіть приводить людей до Христа. Ми закликаємо Вас повністю розібратися зі всіма образами, про які Вам нагадає Дух. Бог має для Вас багато радості, яка чекає Вас, якщо Ви будете довіряти Йому в цьому!

Використовуючи таблицю у розділі III «Поводження у цих спокусах», оберіть дві сфери, в яких у вас особливі проблеми. Перепишіть з таблиці негативні та позитивні реакції у цих сферах на аркуш паперу. Покладіть цей аркуш так, щоб постійно його бачити. Перечитуйте його щодня і просіть Господа допомогти вам розвинути позитивну реакцію замість негативної.